

Из наших стручних школа

Инж. Илија Живковић, директор Геодетске средње техничке школе

ГЕОДЕТСКА СРЕДЊА ТЕХНИЧКА ШКОЛА У НР СРБИЈИ

Спремање нових геодетских кадрова у НР Србији, до ове године, вршено је у средњим техничким школама, општега типа, а кроз геометарске отсеке тих школа.

Таквих школа, односно отсека, било је у Београду, Суботици од 1945 године, који је 1946 пресељен у Нови Сад, и од 1946 у Ваљеву и Косовској Митровици.

Административно-оперативно руководство над овим средњим техничким школама имало је Министарство индустрије НР Србије.

Оснивањем Комитета за средње и ниже стручне школе и курсеве НР Србије, покренуто је и питање деобе средњих техничких школа општега типа, у школе по струкама, о којима би се у будуће старала она установа или надлежство које је највише заинтересовано за кадрове своје струке.

Када је реч о спремању геодетских кадрова, јасно је да ће се о њима много боље старати установа која извршује геодетске радове, односно Геодетска управа, него што би се старало Министарство индустрије. Исто тако, ако је реч о спремању грађевинских или индустријских кадрова, такође је јасно да ће се о њима најбоље старати само Министарство грађевина, односно индустрије.

Да се вратимо опет на геодетске кадрове. Геодетска управа има увек тачан преглед постојећих кадрова, како у погледу броја, тако и у погледу њихове стручне способности. Има пред собом задатке које извршује и који претстоје да се изврше; зна карактер тих задатака, па према томе мора тачно знати и колико и каквих стручних кадрова јој је потребно.

Из тих разлога је и донета одлука да се дотадашње средње техничке школе у НР Србији, општега типа, расформирају и да се оснују три нове школе и то: Геодетска средња техничка школа, Грађевинска средња техничка школа и Индустријска средња техничка школа. Поред ових школа постојаће и средње стручне школе осталих струка као: жељезничка, бродарска, медицинска, пољопривредна, шумарска итд., о којима ће се такође бринути оне установе, којима су такви кадрови потребни. (Мин. саобраћаја, Мин. народ. здравља, Мин. пољопривреде итд.).

У вези те одлуке о оснивању Геодетске средње техничке школе одлучено је да се она оснује само у Београду и Новом Саду, а да се не оснива ни у Ваљеву ни у Косовској Митровици, већ да се ђаци, који су до сада тамо учили, унишу у школе било у Београду или Новом Саду и ту наставе своје школовање.

Искуство са геометарским отсецима Средњих техничких школа у Ваљеву и Кос. Митровици показало је да нема услова за даљи рад на спремању геодетских кадрова у тим местима. Уколико би се и створиле

могућности у погледу школске и интернатске зграде, нема могућности да се набаве инструменти и прибор за наставу геодезије, цртања и израде планова. Још горе је у погледу стручних наставника. У Ваљеву је био само један, а у Кос. Митровици ни један стручни наставник.

Планом за упис ученика у први разред Геодетске средње техничке школе, школске 1947/48 предвиђено је да се упише на територији НР Србије 230 ученика. Са обзиром на потребе у геодетским кадровима Главне геодетске управе при Влади ФНРЈ, овај број је повећан још за 70, па је укупно уписано ученика и то:

	I разред	II разред	III разред	IV разред
у Београду	202	58	21	17
у Новом Саду	94	94	49	—

Из овога прегледа види се како је врло мали број ученика у III и IV разреду школе у Београду, односно може се рећи да спремање геодетских кадрова на досадашњи начин скоро и не постоји, и да је време од завршетка рата и ослобођења земље пропуштено и ако се проблем геодетских кадрова, са ослобођењем земље, појавио у пуном опсегу.

Другим речима требало се још много раније позабавити питањем спремања геодетских кадрова и приступити решењу тога питања благовремено, а не дозволити да се дочека 1947. година и да у четвртном разреду буде свега 17 ученика.

До истог закључка ће се доћи ако се узме у обзир да је из школе изашло свршених геометара и то:

1945 године	4	геометра
1946 „	23	„
1947 „	24	„

Међутим ово питање није било могуће решити раније. Били су много пречи послови који су се морали хитно извршити. Требало је сарађивати на обнови земље, помагати свуда где год је било потребно за геодетским стручњацима, организовати геодетску службу итд.

Има још један разлог зашто је потребно да се о геодетским кадровима стара Геодетска управа. Свршени ученици, и ако у тако малом броју, обраћали су се за службу на све стране али никако Геодетској управи, сем малог изузетка. Ова тенденција за одлазак у друге установе или надлежства није нова. Она се појавила још пре десетак година, односно појавила се од тада, од када је геодетска установа престала да се стара и помаже школу.

Уредбом о геодетској струци и систематизацијом места, односно одређивањем припадности државним службеницима створена је могућност да се геодетски стручњаци правилно награде. Стварају се услови да се геодетима олакша служба која је, по природи саме струке, тешка. Тежи се да се у сваком погледу, услови рада побољшају. Уколико још има разлике између службе код Геодетске управе и других установа и то ће се исправити и побољшати, па ће онда и нови кадрови доћи у Геодетску управу.

Почетак рада у Геодетској средњој техничкој школи у Београду и Новом Саду, није био лак.

Јула месеца ове године отпочело се са припремним радовима, тј. почело се говорити о формирању школе, а већ друге половине месеца септембра настава је отпочела. Дакле за непуна два месеца требало је све урадити да школа нормално отпочне са радом. Требало је обезбедити финансиска сретства, припремити наставни план и програм, наћи зграду за школу, створити намештај и учила, наћи наставнике, расписати конкурс и извршити упис ђака, створити пећи, огрев итд. Требало је поћи од почетка, створити скоро ни из чега школу и потпуно је оспособити.

Деобом досадашње средње техничке школе у Београду, Новом Саду, Ваљеву и Косовској Митровици, може се рећи да се скоро ништа није добило, или врло мало.

Из школе у Београду, том деобом, додељена су три стална наставника за стручне предмете, 1 наставник за опште стручне предмете и 3 наставника за предмете општег образовања — дакле свега 7 сталних наставника. Из школе у Новом Саду додељена су 2 наставника, из школе у Ваљеву 1 наставник а из школе у Кос. Митровици ни један.

Поред овога из школе у Београду, наслеђен је геодетски кабинет, док је из осталих школа од геодетских инструмената и прибора наслеђено врло мало, јер су те школе и иначе биле врло сиромашне.

Приликом деобе кредита, наслеђено је само оно што се односило на припадљивости сталних наставника, а то је изнело укупно нешто више од 100.000 динара.

Најтеже је било питање зграде за школу у Београду, које је најзад решено, после много мука, на тај начин, да је добијена на употребу дворшна зграда у улици Лоле Рибара бр. 48, са шест учионица, три мале просторије за канцеларије и две такође мале просторије за кабинет.

Много је мука задавало и питање намештаја за ђаке, тј. столова и столица, табли, столова за наставнике и седнице. Али је и то питање и брзо и правилно решено.

Може се слободно рећи да је ово све постигнуто само због тога што се наишло на велико разумевање код Претседника Владе НР Србије Др. Нешковића и на велико залагање Геодетске управе НР Србије.

Формирањем нове школе било је потребно, као што је напред речено, да се изради и нови наставни план и програм с обзиром на нове прилике и потребе које су настале у вези са општим променама, тј. да се пређе од формирања кадрова у правцу катастарско-фискалном, ка формирању кадрова у правцу техничко-геодетском.

У том циљу предложено је да се код Геодетске средње техничке школе образују 4 специјалности кроз 4 отсека, с тим да план и програм предавања у првом и другом разреду буде истоветан, а да се ученици по специјалностима изделе у трећем разреду. Те специјалности односно отсеци требали би бити следећи: а) геодетски — за основне геодетске радове — триангулација и нивелман; б) топографски — за детаљни премер; в) картографски — за израду карата; г) фотограметриски — за снимање и израду планова фото-путем.

Међутим Комитет за школе и науку ФНРЈ није се сагласио са овим предлогом, да се код Геодетске средње техничке школе врши деоба на отсеке по специјалности, већ је предложио да се кроз школу формирају геодетски кадрови општега типа, а да се питање специјалности решава по завршетку школовања, путем практичних радова и нарочитих курсева, који ће се у томе циљу основати. Разлог за ово је следећи:

Школа има за задатак да ученицима да широко техничко образовање, те да им се на тај начин створи предзнање за даље развијање и специјализирање у пракси и за самостално студирање. Поред тога како је специјализација један дуги процес практичног рада и учења, то се у школи и не могу створити специјалности.

Усавршавањем технике и процеса производње, јављају се стално нови проблеми и задаци, те је техничар принуђен да мења своју ужу специјалност. Отуда они који би из школе изашли са уским знањем специјалисте, не би се могли лако прилагодити новим условима.

По завршетку уписа ученика образована су четири одељења првог разреда и по једно одељење II, III и IV разреда. Међутим како се број ученика и после почетка рада у школи повећао, то је образовано још по једно одељење првог и другог разреда, тако да сада у школи у Београду имамо 5 одељења првог разреда, 2 одељења другог разреда и по једно одељење трећег и четвртог разреда, дакле укупно 9 одељења. Школа у Н. Саду има 3 одељења првог разреда, 1 одељење другог разреда и 2 трећег разреда. Поред наведеног броја сталних наставника у Београду, узето је за хонорарни рад још 13 наставника, тако да ова школа сада има укупно 20 наставника. Рад је двократни тј. настава се одржава и пре и по подне, што условљава углавном број учioniца и слободно време хонорарних наставника.

Један врло важан проблем који треба да се реши састоји се у припремању скрипата (табака) и уџбеника.

И ако средња техничка школа у Београду постоји већ дужи низ година, ипак не постоје ни скрипта ни уџбеници. Тади су остављени да сами »хватају« белешке или да им наставници диктирају предмет.

Оно мало стручних књига, које су постојале пре овога рата, више се не могу нигде набавити. Мора се настојати да се ово стање поправи, нарочито стога што у средње техничке школе долази велики број ученика, који су једва завршили четврти разред гимназије, односно са веома slabим претходним школским знањем. Међутим како за писање књига и уџбеника, па и скрипата треба доста времена, то је најбоље да се одмах приступи поновном штампању постојећих књига, а у исто време припремати и штампати скрипта за све стручне предмете, док се не дође до добрих уџбеника. Што се тиче уџбеника за предмете општег образовања, морају се прописати уџбеници слични уџбеницима за ученике средњих школа (гимназија).

С обзиром да су ученици махом из унутрашњости и највећим делом из пасивних крајева, то је свима таквим ученицима додељена стипендија у износу од 1500 динара месечно, што зависи од имовног стања ученика и његове уже породице, а што ће у будуће зависити и од успеха у школи.

На овај начин многим сиромашним ученицима је омогућено да наставе своје школовање, нарочито оним ученицима из унутрашњости.

За феријалну праксу ученика у току лета 1948 г. предвиђен је прермер Земуна, па ће се благовремено приступити свим припремним радovima и свему осталом у вези те праксе, како би ученици несметано могли одмах да отпочну са радовима.

Пракса ће се обављати под руководством наставника.

Наступа сада проблем за идућу школску годину. Број ученика који треба да се упишу у први разред, знатно ће се повећати. Са овим се одмах намеће да се реши питање зграде за школу и интернат, затим питање повећања броја наставног особља, набавка и израда намештаја и свега осталог у вези са тим.

Предузети су кораци да се добије одобрење за подизање нових зграда које морају одговарати свима условима за правилан рад у школи, као и хигијенском и удобном смештају и доброј исхрани ученика.

И у овом правцу треба ићи правилним путем, јер је најглавнији услов за добар успех школе да се створи школска зграда одговарајућег капацитета и погодна да се настава може несметано обављати. Поред потребног броја учионица, кабинета и канцеларија, зграда мора имати најмање две велике просторије — сале. Једну за свечане прилике и приредбе а другу за физкултуру и геодетска вежбања, када временске прилике не дозвољавају рад на терену. Исто тако треба имати што веће дворште, такође ради одржавања вежби, а исто тако и један покривени део дворшта, где би се ученици за време одмора, склонили када окиши.

Интернат треба да буде толики, да се у њега смести што већи број ученика. Дobar интернат помоћиће много да ученици могу да се посвете само бризи о своме успеху у школи. Ученицима у интернату треба обезбедити поред добрих хигијенских услова — стана и исхране, просторије за учење као и једнообразну одећу, рубље и обућу.

Ове школске године питање интерната је решено онако како је могло да се реши са обзиром на станбене прилике у Београду и тешкоће око набавке инвентара. У интернат индустријске средње техн. школе у улици 7 Јула смештено је 26 ученика, а 56 ученика смештено је у прихватилиште ИНО-а, о коме је преузела старање Геодетска управа НР Србије.

У почетку услови у оба интерната бил ису врло лоши јер зграда у улици 7 Јула није била на време довршена, док овај други интернат није био опремљен за то.

Сада су услови у многоме побољшани а ради се на томе да буду још бољи.

Сва ова питања су врло важна и морају се решити правилно и на време, јер ако се у томе не успе, онда се неће моћи ни да испуни постављени задатак, тј. да се предвиђени број ученика упише — односно да се спреме нови стручни геодетски кадрови.

Што се тиче новог наставног особља, треба и о овоме на време водити рачуна, тј. бринути се да се и за наставнички кадар припреме људи који ће одговарати томе позиву, и који тај позив воле.

Rad i zapažanja našeg aktiva kroz prošlu školsku godinu

Prije iznošenja uspjeha i neuspjeha u radu našeg aktiva kroz prošlu školsku godinu ja ću iskoristiti priliku, da kažem nešto općenito o našem geodetskom odsjeku i o našem studiju. Mislim, da to nitko neće smatrati suvišnim u momentu dok govorimo o potrebama kadrova u petogodišnjem planu. Želio bi ovim primjedbama u ime našeg aktiva još jedamput skrenuti pažnju profesorskog vijeća i školskih vlasti na stanje u našem odsjeku.

Geodetski odsjek od svog postanka bio je najmalobrojniji na Tehničkom fakultetu usprkos činjenice, da je bio jedini u Jugoslaviji, što i danas ostaje u ovakvom obliku. Za takovo stanje u bivšoj Jugoslaviji snosili su krivnju tadašnji upravljači. Oni su oduzeli ing. geodezije onaj značaj tehničara kojega on mora imati u praksi, stavljajući naše ing. i njihove radove pod resor ministarstva financija. Znači, oni su služili samo u fiskalne svrhe. Dakle jednim dijelom ova činjenica, a onda i težina studija, odbijali su studente sa našeg odsjeka. Taj mali broj studenata koji se upisivao bio je redovito iz seljačkih i radničkih redova. Taj socijalni sastav ostao je u glavnom i po oslobođenju. Taj momenat se odrazio na političku situaciju odsjeka prije rata i poslije rata. Većina studenata je pripadala i pripada naprednoj omladini, što sigurno moraju registrirati rukovodioci naše kadrovske politike. Ing. geodezije kao ni jedan drugi ing. ima dodira sa najosnovnijim narodnim masama. Nije fraziranje, ako podvučem, da naš stručnjak u praksi dolazi u one krajeve gdje osim geodetske noge nijedna neće gaziti, pa prema tome doći će i u ona sela koja se inače rijetko ili gotovo nikako ne posjećuju. Ovo je važna činjenica u času dok nastojimo naše najšire mase upoznati sa raznim tekovinama kulture i nauke.

Naše društvene prilike, pogledi na stručne kadrove, promjene socijalnih odnosa i plan opće obnove diktiraju da o struci geodeta i njihovim kadrovima diskutiramo na način koji će biti odraz naših stvarnih potreba.

Kod nas se često postavlja pitanje da li je naš odsjek uopće potreban? Neko je to pitanje postavljao direktno, a kod drugih smo to pitanje čitali u njegovom radu i odnosu prema našem odsjeku. To možemo pripisati zaostalim predratnim utiscima. Danas smo svi na čistu, koji poznamo 5 godišnji plan, da je ovakvo pitanje paradoksalno. Odluka vlade o osnivanju glavne geodetske uprave koja direktno potpada pod predsjedništvo vlade FNRJ i 5 godišnji plan najbolje svjedoče o potrebi visokokvalifikovanih geodetskih kadrova. Prije se upisivalo na našem odsjeku prosječno 10 studenata. Ove godine se moralo prema planu upisati 70 studenata. Mi smo taj plan izvršili sa 70% i to uz režim ograničenih upisa na drugim odsjecima i fakultetima. Glavni nedostatak pri rješavanju tog problema jest nedostatak saradnje našeg aktiva sa organizacijama ing. i tehničara u praksi. Uopće to nepoznavanje i nepristupanje

jednih drugima ostavilo je nedostataka u radu našeg aktiva, a vjerujem i u radu njihovih organizacija, jer nije bio potpun i sveobuhvatan. Zato uglavnom leži krivnja na nama, ali spomenuti moram, da ni sa njihove strane nije mnogo napravljeno. Na početku ove školske godine mi smo odmah poduzeli mjere da taj nedostatak ispravimo. Sada zavisi o odazivu drugova u vanfakultetskim organizacijama. Smatramo ovu saradnju u riješavanju svih zadataka kao nužno potrebnu, ako hoćemo da u naš 5. godišnji plan unesemo onaj dio koji nam je i određen. To je za nas imperativ, naročito, ako uočimo činjenicu da već danas mnoga naša poduzeća nailaze na ozbiljne poteškoće pri izvršavanju 5. godišnjim planom predviđenih radova, baš uslijed pomanjkanja geodetskih stručnjaka.

Geodetski radovi su vrlo teški, opsežni i skopčani sa fizičkim i umnim radom. Oni moraju naročito u planskoj privredi prethoditi svim drugim terenskim tehničkim radovima. Oni moraju prethoditi mnogim radovima koji su usko vezani za naučna istraživanja na terenu. Oni moraju prethoditi planovima o elektrifikaciji, industrijalizaciji, planskoj poljoprivredi, melioracionim radovima, komunikacionim radovima, regulaciji gradova i vodotoka kao i mnogim drugim radovima kojima kao podloga služe dobri situacioni planovi i visinska prestava terena.

Naš odsjek prema tome nije ništa manje važan od drugih odsjeka. Kada pođemo sa stanovišta da građevinari, rudari, šumari nijesu geodeti i kad uočimo činjenicu da kod nas nije geodezija u praksi na onoj visini na kojoj bi morala biti, onda će nam biti jasno da još mnogim obavezama, i dužnostima moraju sveuč. vijeće i školske vlasti udovoljiti, da mu dadu ono što je potrebno, da izvrši zadatak kao dio našeg radnog kolektiva, u 5. godišnjem planu.

Pravilan odnos prema našim stručnjacima prekinuti će sa praksom da polovina kulturtehničkih i geodetskih ing. prelaze na građevinu. Do sada je redovit slučaj bio da geodetski ing. jedne do jedne i po godine diplomira i građevinu što se obratno nije nikad dešavalo. Dakle kako vidimo ima mnogo toga što moramo popraviti i prekalemiti za naše potrebe. Neko će misliti, da studenti našeg odsjeka nijesu na vrijeme uočavali nedostatke. Prvenstveno smo nastojali da kroz obaveze i učenje uvjerimo odgovorne forume u ljubav za studij i našu struku. S tim u vezi dali smo obavezu da će u 5. godišnjem planu diplomirati 35 drugova od ukupno upisanih 37. Te su obaveze date u našoj organizaciji koja je obuhvatila sto po stotno studente našeg odsjeka. Glavni problem naše organizacije kroz proteklu školsku godinu bili su politička situacija našeg odsjeka, stručna izobrazba, ubrzanje studija i poboljšanje nastavnog plana.

Političku situaciju najbolje karakterizira aktivnost naših članova i opća suradnja sa tajništvom. Jedino u prvoj godini je ovaj momenat nedostajao. Radi lošeg rada i nediscipline bio je isključen iz organizacije jedan student prve godine koji je poslije otpao sa fakulteta.

U svrhu poboljšanja i ubrzanja studija održali smo zajednički sastanak sa profesorima, uputili smo predstavku Glavnoj geodetskoj upravi i prijedloge Ministarstvu. Tu smo naročito podvukli:

- 1.) Potrebu profesora i asistenata
- 2.) Potrebu instrumenata i modernog pribora
- 3.) Potrebu knjiga i skriptata.

Broj udžbenika je veoma ograničen. Uz to prošle godine nijesu se predavali predmeti: geomorfologija, topografski premjer, reprodukcija karata, agrarne operacije i agrarna politika. Nastavnički kadar je brojčano veoma ograničen kao i pomoćno osoblje. Mogu spomenuti da su sami studenti dali inicijativu za postavljanje demonstratora na katedrama gdje nikad do sada nijesu postavljani.

Mislim, da smo na čitstu s time da uz ovakovo stanje ne ćemo zadovoljiti potrebama rekonstrukcije. Na putu ka modernizaciji našeg studija nije gotovo ništa napravljeno. U rješavanju ovih nedostataka važno je spomenuti suradnju sa profesorima, koja inače može biti lijep primjer suradnje profesora i studenata. Kako vidimo uza svu našu suradnju mnogi su problemi ostali otvoreni. Želio bi još jedanput skrenuti pažnju drugovima da je krajnje vrijeme, da se poduzmu sve moguće mjere da se zadovolje potrebe geodetskog odsjeka i time djelima opravdaju one nade koje se u naš odsjek ulažu. To se mora napraviti dok broj daka nije velik, kako bi se ovi nedostaci ograničili na relativno mali broj studenata.

Naša organizacija je svojevremeno zatražila od uprave O. Pruge konkretni zadatak kao obavezu za rad. No usljed odmaklog rada nijesmo ga mogli dobiti, pa smo formirali jednu desetinu i jednu stručnu ekipu u sastavu brigade »Marko Vučić«. Potrebe na samom terenu i u praksi su nam onemogućile da datu obavezu o polasku na prugu izvršimo, jer smo morali uputiti na praksu tj. na radove u preduzeća studente II., III. i IV. godine dok je I. g. upućena na prugu, a absolventi su ostavljeni u Zagrebu da uče. Uz to su ipak na pruži bila naša tri profesora: prof. Čubranić, prof. Macarol i prof. Randić.

Naš je odsjek malobrojan ali je relativno postigao dobre uspjehe u fizikulturi. Za natjecanje za značku se prijavilo 37%, a 3 druga su osvojila značku. U prošlogodišnjem crossu smo učestvovali 44%, a u F. D. Mladost upisano je 66% studenata.

Stipendije je primalo 14 drugova tj. svi oni koji su bili potrebni. U menzama se hranilo 17 studenata. Na oporavak i liječenje je upućeno 6 drugova.

Na kulturno-prosjetnom polju nijesmo ispunili obavezu. Održali smo 7 debatnih kružoka sa posjetom 70% i diskusijama. Trebamo spomenuti najuspjeliju temu druga Putnika. Za zidne novine napisano je 47 članaka, a za štampu 4.

Rezultati stručne sekcije koju je vodio uglavnom drug Aganović najbolje se ogledaju u ocjenama i broju položenih ispita. Kružoci su obuhvatili skoro sve studente. To je kod nas bio metod rada izuzev za par studenata. Naša obaveza je bila 368 ispita, a položeno je 377 sa srednjom ocjenom 8,1 i diplomirano je 8 drugova.

Po god.: I položeno 56 ispita sa sred. ocjenom 8,6 i 6 isp. po pojedincu

II	107	7,7 7
III	63	7,8 8
IV	38	8,0 19
aps.	113	8,1 10

Naš je aktiv pohvalio drugove: Aganovića, Lazarova, Terzića, Mrazovića, Kadrinova i Grgeca. Studenti geom. završavaju najredovitije i relativno ih diplomira najviše.

Kako vidimo studenti našeg odsjeka htjeli su radom napraviti maksimum za utiranje puta našoj struci na ono mjesto koje joj i pripada. Isto nijesmo primjetili sa strane odgovornih drugova. Dok o ovom govorim ne mogu mimoći uredbu o sistematizaciji u kojoj je zauzet nepravilan stav prema geodetskim kadrovima. Ne mislim tu na materijalnu stranu, jer to nije ni bila svrha sistematizacije. Vjerujemo da je to omaška koja će se morati ispraviti, ako želimo izbjeći posljedice. Isto pitanje smo postavili i na našoj konferenciji kojoj su prisustvovali profesori i upravnik Geozavoda. Odgovor koji smo dobili nije dao rješenja na naše pitanje. Ne može se opravdati degradiranje struke, koja nije pretrpjela promjenu u svojoj fakultetskoj spremi. Treba uz to shvatiti da je time oduzeta mogućnost propagande za naš odsjek koja mora biti posebni dio rada našeg aktiva kroz ovu školsku godinu. Ujedno se time ruši autoritet našeg odsjeka kao cjeline, kojemu se time ne priznaje mogućnost da može dati privredi kadrove potrebne kvalifikacije, čime se mi ne bi mogli složiti.

Naše primjedbe ostaju jasne i želimo da se naši naponi nagrade razumjevanjem sa strane odgovornih foruma što će ujedno najbolje odgovarati i riješavanju potreba u 5. godišnjem planu.